

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut terveydelle ja turvallisuudelle asetettavista vähimmäisvaatimuksista aluksilla tapahtuvan sairaanhoidon parantamiseksi 31 maaliskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/29/ETY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä
- velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-406/97⁽²⁾; täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 31.12.1994.

⁽¹⁾ EYVL L 113, 30.4.1992, s. 19.

⁽²⁾ EYVL C 41, 7.2.1998, s. 11.

Alankomaiden Raad van Staten 25.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Vereniging Dorpsbelang Hees, Stichting Werkgroep Weurt+ ja Vereniging Stedelijk Leefmilieu Nijmegen vastaan Directeur van de dienst Milieu en Water van de provincie Gelderland

(Asia C-419/97)

(98/C 55/32)

Raad van State on pyytänyt 25.11.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 11.12.1997, yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Vereniging Dorpsbelang Hees, Stichting Werkgroep Weurt+ ja Vereniging Stedelijk Leefmilieu Nijmegen vastaan Directeur van de dienst Milieu en Water van de provincie Gelderland seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko pelkästään sen perusteella, että puuhakkeeseen kohdistetaan direktiivin 75/442/ETY⁽¹⁾ liitteessä II B mainittu toimenpide, katsottava, että kysymys on hakkeen hävittämisestä ja että haketta on pidettävä direktiivissä 75/442/ETY tarkoitettuna jätteenä?
2. Jos vastaus kysymykseen 1 on kieltävä, riippuuko vastaus kysymykseen, onko puuhakkeen käyttämistä polttoaineena pidettävä hävittämisenä, siitä,

- a) onko siihen rakennus- ja purkujätteeseen, josta hake valmistetaan, jo ennen jätteen polttamista kohdistettu toimenpiteitä, joita on pidettävä tämän jätteen hävittämisenä, eli toimenpiteitä, joilla pyritään tekemään jätteistä uudelleenkäyttöön (eli polttoaineena käyttämiseen) soveliaita (kierrätystoimenpiteitä)?

Jos näin on, onko toimenpidettä, jolla pyritään tekemään jätteistä uudelleenkäyttöön soveliaita (kierrätystoimenpidettä) pidettävä jätteen hyödyntämiseen tähtäävänä toimenpiteenä vain siinä tapauksessa, että tämä jäte on mainittu nimenomaisesti direktiivin 75/442/ETY liitteessä II B, vai myös siinä tapauksessa, että tämä toimenpide on samankaltainen kuin liitteessä II B mainittu toimenpide?

- b) onko hake vallitsevien yhteiskunnallisten käsitysten mukaan jätettä, mihin liittyen merkitystä on erityisesti sillä, voidaanko haketta hyödyntää ilman huomattavia muutoksia ympäristöhygieenisesti vastuullisella tavalla polttoaineena?
- c) vastaako hakkeen käyttäminen polttoaineena yleisesti käytettävää menetelmää jätteen hyödyntämiseksi?

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) 12.12.1997 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston asiassa T-83/97, Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 29.9.1997 antamasta määräyksestä

(Asia C-422/97 P)

(98/C 55/33)

Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) on valittanut 12.12.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston asiassa T-83/97, Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 29.9.1997 antamasta määräyksestä. Valittajan edustaja on asianajaja Jacques Manseau, Pariisi, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernest Arendt, 8—10 rue Mathias Hardt.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-83/97⁽¹⁾ 29.9.1997 antaman määräyksen sillä perusteella,

että EY:n perustamissopimusta, erityisesti sen 155, 169 ja 86 artiklaa, sekä viimeksi mainitun artiklan soveltamisesta annettua asetusta N:o 17 on tulkittu virheellisesti ja koska 173 artiklaa ja olennaisia menettelymääräyksiä on rikottu.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

— Luokitteluvirheet:

- asetuksen N:o 17 virheellinen tulkinta,
- EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan virheellinen tulkinta: jäsenvaltion jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen osalta 169 artiklan soveltamiseksi ei riitä, että valituksessa on kyse ”direktiivin 93/38/ETY noudattamatta jättämisestä” ja että sitä on muodollisesti tarkoitettu valituksessa, koska siinä tarkoitettiin vain hankintayksikön menettelyä sekä kilpailun että tavaroiden vapaan liikkuvuuden osalta,
- yhteisöjen tuomioistuin ei myöskään ota huomioon komission noudattaman menettelyn asianmukaisuutta, kun komissio on viitannut yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jossa katsotaan, että jäsenvaltiot ovat vastuussa lainkäyttövaltaansa kuuluvien hankintayksiköiden toimista. Tämän oikeuskäytännön soveltaminen kyseessä olevaan asiaan johtaisi siihen, että perustamissopimuksen 222 artiklan vastaisesti SNCB ei olisi vastuussa toimistaan, vaikka sen virheellinen menettely on sama, kuin josta voidaan moittia yksityistä yritystä,
- kannekelpoisen toimenpiteen käsitteen virheellinen tulkinta.

— Olennaisten menettelymääräysten rikkominen:

- puolustautumisoikeuksien ilmeinen loukkaaminen: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon tätä peruseriaatetta, vaan se on asettanut periaatteeksi sen, että perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisessa menettelyssä valittajilla ei ole menettelyllisiä oikeuksia,
- riidan kohteen vääristely: ottaen huomioon komission esittämän oikeudenkäyntiväitteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on laiminlyönyt todeta oikeudenkäynnissä, että komission kirjeeltä puuttui oikeudellinen perusta, vaikka SATEBA-yhtiö vaati sitä kanteessaan. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voinut toimivaltaansa ylittämättä valita komission sijasta kantajan kanteen tutkimatta jättämisen perustelemiseksi perustamissopimuksen 155 artiklan nojalla komission käytettävissä olevaa menettelyä.

(¹) EYVL C 357, 22.11.1997, s. 27.

Bundesfinanzhofin 2.10.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Sarclad International Ltd. Wittington, Chesterfield (Yhdistynyt kuningaskunta) vastaan Bundesamt für Finanzen

(Asia C-428/97)

(98/C 55/34)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 2.10.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 18.12.1997, yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Sarclad International Ltd, Wittington, Chesterfield (Yhdistynyt kuningaskunta) vastaan Bundesamt für Finanzen seuraavaan kysymykseen:

Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä joulukuuta 1979 annetun kahdeksannen neuvoston direktiivin 79/1072/ETY (¹) 3 artiklan a alakohtaa tulkittava niin, että

- alkuperäisenä tuontiasiakirjana voidaan pitää myös korvaavan kuitin kaksoiskappaletta, tai saavatko jäsenvaltiot mahdollisesti käsitellä kaksoiskappaletta tuontiasiakirjan alkuperäiskappaleena,
- vai ovatko kyseisen maan alueelle sijoittumattomat verovelvolliset, jotka kuuluvat jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä joulukuuta 1979 annetun kahdeksannen neuvoston direktiivin 79/1072/ETY soveltamisalaa, menettäneet lopullisesti oikeutensa aikaisemmin maksetun arvonlisäveron palautukseen, jos alun perin laadittu tuontiasiakirja on hävinnyt ennen kuin verovelvollinen on tehnyt hakemuksen arvonlisäveron palauttamiseksi?

(¹) EYVL L 331, 27.12.1979, s. 11.

Euroopan yhteisöjen komission 18.12.1997 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-429/97)

(98/C 55/35)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 18.12.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Hélène Michard ja Enrico Traversa ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.